

lede også spørgsmålet: Hvad har Danmark egentlig fået ud af det historisk set?

Der er ingen tvivl om, at det ikke er noget ensidigt giv og modtag-forhold, men et forhold, hvor begge parter har fået noget ud af forbindelsen. Man kan vel sige, at Danmark så at sige betaler for at bevare suveræniteten i Nordatlanten, og det synes jeg man bør indrømme og forsøge at få en debat på et mere ligeværdigt grundlag og se på, hvad man egentlig får ud af forholdet. Men det er svært at få den debat. Der var dog en dansk folketingskollega, som sagde på konferencen, at man jo kan se på, om bloktilskuddet kan bruges til at skabe uafhængighed i stedet for at skabe afhængighed, og i den nordatlantiske gruppe vil vi nu tage den bold op og nedsætte en ekspertgruppe, der skal analysere de økonomiske forhold Danmark-Grønland og Danmark-Færøerne imellem og pege på, hvordan der fremover kan skabes en selvberende økonomi i de to lande.

Vi vil også tage kontakt til det grønlandske og det færøske landsstyre for at se, om det er muligt at få et fælles projekt på dette område, og i den forbindelse vil jeg spørge statsministeren, hvad han synes om, at man begynder at debattere muligheden for, at støtten og bloktilskuddene kan bruges til andet end til at skabe afhængighed. Det kunne f.eks. ske ved at anbringe dem i en fond for Færøernes vedkommende – en fond, der kunne skabe udvikling, uddannelse og de andre ting, der skal til for at få en virkelig selvberende økonomi.

Jeg vil til slut fremhæve, at set med den nordatlantiske gruppes øjne er der også sket positive ting i dette folketingsår. Thulesagen har været nævnt som et skridt på vejen, vi har fået rejst spørgsmålet om indførsel af færøsk og grønlandsk mad til Danmark, og jeg vil gerne kvittere for, at det er blevet løst på en tilfredsstillende måde. Vi har også rejst spørgsmålet om de færøske og grønlandske landsstyres adgang til oplysninger fra Finanstilsynet og fremsat forslag om det, og jeg har forstået, at statsministeren har været meget positiv over for at finde en løsning, der kan give det færøske landsstyre og det grønlandske landsstyre adgang til de oplysninger om de grønlandske og de færøske pengeinstitutters forhold, som er meget vigtige for overhovedet at kunne føre en ansvarlig økonomisk politik.

Demokratiet har altså været i fokus i det forløbne folketingsår, og det kommer det også i de kommende år. Denne forespørgsel handler om

den indenrigs- og udenrigspolitiske situation, og jeg håber, at vi snart kan kategorisere Færøerne under den udenrigspolitiske situation, for det er nødvendigt for at styrke demokratiet.

Lisbeth L. Petersen (V):

I forbindelse med denne debat ved folketingsårets slutning er der flere punkter, som vedrører Færøerne og færøske forhold, som jeg vil kommentere i mit indlæg.

De to grønlandske medlemmer af Folketinget og det ene færøske medlem besluttede efter valget i 2001 at etablere et samarbejde i deres egen gruppe, den nordatlantiske gruppe. Ifølge gruppens pjece har de et fælles mål, nemlig at arbejde for Færøernes og Grønlands selvstændighed, men det lyder i dag, som om hr. Høgni Hoydal har glemt, at der ikke længere er flertal på Færøerne for hans selvstændighedsplaner.

Som repræsentant for Sambandspartiet har jeg ikke noget imod at arbejde for det, som kan være til gavn for Grønlands og Færøernes fremtid, men i spørgsmålet om selvstændighed skilles vore veje. Vi er ikke enige om, hvor grænsen skal gå.

Kl. 13.15

Sambandspartiet går ind for et selvstyrende samfund i det danske rige, og det vil altså sige, at vi holder fast ved rigsfællesskabet. Vi har den holdning, at inden for rigsfællesskabet kan man godt forhandle sig frem til og opnå selvstændighed, men det er ikke den samme form for selvstændighed og løsrivelse, som den nordatlantiske gruppe har i sit program. Nu er det ikke min opgave i detaljer at fortælle, hvordan den nordatlantiske gruppe arbejder, for det gør de meget bedre selv, men jeg nævner dette, da der netop er to aktuelle punkter, som jeg vil komme ind på i denne forbindelse, og som jeg betragter som meget vigtige.

Det første, jeg vil nævne – det har jeg også omtalt tidligere – er gruppens bebudede forslag om en sammenlægning af 21-mands-udvalget vedrørende Færøerne og Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold. Med al respekt for Grønland og den grønlandske befolkning, og netop derfor og selvfølgelig med respekt for mit eget folk, kan jeg ikke drømme om at gå med til en sådan løsning. Det må helt afgjort være de grønlandske henholdsvis færøske myndigheder og de respektive folk, der forhandler ud fra egne ønsker og behov, men et konstruktivt samarbejde er selvfølgelig absolut af stor værdi i kraft af